

Kassa, Junius 15.

1865.

FELVIRÁDÁS.

Harmadik évfolyam

48. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Hazai közügyek.

„Rövid idő múlva ismét eljövök” — ezen mondat jár most szájról szájra, mert ez volt Ő Felségének legkegyelmesebb bucsmondata.

Az indóháznál — hol e szavak kimondtak — roppant néptömeg lelkes kiáltással vizsgálgoztatá e fejedelmi mondatot, melyre a nemzet öröm- s reménytelte kebellet mondja az üdvözítő „Ámen” t.

„Szeretetük meggyőz, hogy számíthatok önökre. Éljenek boldogul.”

A Fejedelem, ki így bucsuzik el azon nemzetől, mely mindenkor bebizonyította azt, hogy királyáért s hazájáért örömmel áldozza vérért és vagyonát. azon hittől van lelkesülve: hogy ezen nemzet, most is a régi, lovagias, tiszta lelki s őszinte szívű nemes magyar nemzet, mely a Fejedelem bizalmára teljesen érdemes.

S hogy addig is, míg a viszontlátás azon édes perzei bekövetkeznek, a midőn a Király és Nemzet közt már eddig is, oly szilárdnak bizonyult kölcsönös bizalom törvényes esküvel is megpecsételtetnék — s jelétül annak: hogy a Felség hí magyar népéhez őszinte szeretettel s hajlammal vonzódik, következő legmagasabb bucsuszózatot méltóztatott a magyarországi kir. Helytartó utján Magyarországhoz intézni:

Kedves gróf Pálffy!

Kedvelt Magyarországom szívébeni időzésem alatt a testvér-fővárosok lakosságának valamennyi osztályai-ból s rétegeiből, mint szintén az ország minden részéből, folytonosan jobbbágyi hü ragaszkodásnak meleg s félreismerhetlen bizonyítékait tapasztalám.

Meghatva azon szívélyes bizalomtól, mely atyai szándékaimat legjobban visszatükrözi, meghagyom Önnek, miszerint mindnyájoknak őszinte köszönetemet s teljes hajlandóságom biztosítását kifejezze.

Midőn kedves Magyarországomat, hol örömet töltöttem volna több időt, elhagyom, magammal viszem a nemsokára visszatérhetés kedves reményét, hogy akkor azon örvendetes művet, melynek mindnyájunk szívén kell állandóan feküdnie, úgy, miként azt megérkezésem napján ünnepélyesen kijelentém, befejezhessem.

E részben Isten oltalmába vetem bizalmamat, s elvárom minden hü magyarnak tett-erős gyámolítását.
Budán, junius 9-én 1865.

Ferencz József s. k.

Egy másik az egész nemzet, de különösen a sajtóra nézve igen kedvező legkegyelmesebb leirat a kivételes katonai bíraskodás megszüntetésére vonatkozik, mely legfelsőbb határozatot Ő cs. kir. Apostoli Felsége f. hó 9-én Budán aláírni méltóztatott, s így annak közelebbi közzététele nem csak kétségtelen; de ezt követőleg az is bizonyosnak mondatik: hogy a nagyszívű s kegyes Király ez uttali távozását hazánkból még egy magasztos elhatározással fogja tetézni, megnyitván a loyalis alkotmányos sorompókat.

Nem ok nélkül bizunk tehát egyedül a Fejedelemben, azon Fejedelemben, kit a történelem, ez előzményekből ítélve, úgy fog átadni az utókornak, mint az utóbbi századok egyik legnagyobb Uralkodóját!

Neveljünk istennek s hazának.

Quod munus Reipublicae adferre maius, meliusve possimus, quam si docemus, atque erudimus inventum. Cic. de Div. II.

A jónak elmulasztásáért ép oly súlyos felelősséggel tartozunk Isten előtt, mint bármely szándékosan elkövetett bűnért.

Nem vagyok valami hivatalos tekintélye e vidéknek; de érezvén azt, hogy csekély tapasztalattal is teletel ha csak egy porszemnyit a népnevelés, e legszentebb ügy előmozdításához; — örömmel engedtem t. Sívári Soós Sándor iskola felügyelő ur abbeli felszólításának: hogy a népművelődés körüli ismereteimet, a helybeli és vidéki néptanító urakkal közöljem, az általam erre legcélszerűbbnek ismert uton. Jelen körülményeink s viszonyaink állásához mérten — hogy az ügy gyökeresen s mielőbb czélszerűen meginduljon — egy tanítói tanácskozmány összehívását mindenek előtt szükségesnek ismertem, s a t. felügyelő ur helybenhagyása folytán azt megkísérni bátor voltam.

Azonban mi történt épen azok részéről; kik ha mindjárt nem is mondhatnók, hogy kezükben tartják a haladás gyeplőjét, de mindenesetre vezetői annak? — mi történt, vagy épen a mi nem történt; nem tartom a közönség elé bocsátandónak. — Számoljon kiki saját becsületérzetével tetteiért. —

A világ nem hátráltat tetteiben senkit, nem is vét véget semminek, menten megá az a maga pályáján a tökéletesedés felé, és haladásában egyeseknek halála, vagy elenyészése egész nemzeteknek, ép oly kevésbé hátráltatója, mint egy csepp víz elpárolgása, vagy elszilyedése egy egész folyónak.

Mindenikünknek mint embernek s mint polgárnak kötelessége az emberiség érettségének aratásához, a művelődés országának terjesztéséhez és az emberi szellem-nemességhez képessége szerinti tettekben járulni.

A legkisebb kalásznak is kijut a maga helye a nagykévében. . . Ha magot hozott, úgy mindegy reá nézve bárhol szóródjék is szét: ha egy madár által szedetik-e fel hogy torkát zengzetesbbé tegye, vagy tápszerűl essék, hogy kicsinyei éhen ne vesszenek, csak hogy táplálékot nyújthat: vagy a malomkerék alá essék hogy liszté öröltetve az embernek jusson táplálékul; vagy pedig ujjolag a termőföldbe szórassék, hogy a végletlenségig sokszorozottan szaporodván, rendeltetését megközelítse.

Ki nem képes egy kincses világot keríteni nemzetének, mint Kolumbus, — vagy legalább egy egész keretet saját erejéből megművelve az aratáshoz elkészíteni: az kössön csak egy kévét, és ki ezt sem képes; az szedjen fel egyes kalászt és járuljon a közjó előmozdításához csupán buzaszemekkel.

Ez alkalommal én is ezt teszem. Élő példa; a legigazabb tanító.

Székes-Ezred az én születéshelyem. — Azt hiszem sokan fogják ismerni legalább hírből e helységet és tán annak jeles tanítóit is. — Igaz, hogy ezelőtt alig két tizedévvél, csak oly elhagyatott állapotban sinlett, — vagy épen mondhatnám, még rosszabb karban állt minden tekintetben, mint vidékünk bármely községe. — Ezen község iskolájában — melyet mint példányképet méltán bemutatathat-e lapok t. olvasóközönségének — élveztem én is az oktatás elemeit. — És él még azon férfiú, most már tiszteletreméltó ősz, kit nemcsak száz meg

száz felnőtt tanoncz egykori tanítójának, első lelki istápjának; de az egész község boldogsága, jelen jóléte alkotó-angyalának nevez, — ki nekem is tanítóm volt. E férfiú neve Gózon Péter, mely névre én — mint édesapai névre a gyermek, mint háladatos növendék éltem napjainak utolsójáig hálás tisztelettel fogok emlékezni. Valamint azok nevére is, kik már gyermekkoromban mint iskolafelügyelők, mint előjárók működtek, s maiglan is ősz éveik bölcs tapasztalatát, kemény próbákat kiállt szívük jóindulatát a község és tanodára árasztani nem vonakodnak sőt üdvös eszmék kivitelében az egész gyülekezet, egész községre nézve most is példás előjárók. — Isten éltesse mindnyájokat!

Azonban másképp gondolkozik a gyermek és ismét másképp gondolkozik a férfiú.

A gyermeknek tán egy tanoda sem jó, és ismét tán mindenik jó. — A mely gyermek szivesen kerül a tanodát, annak — ha csupa angyalokat birna tanulótársakul és tanítói mindmegannyi apostolok lennének — a tanoda mindenkor rossz s gyűlöndő tárgy leend. Mely gyermek ellenben tudomány, műveltség után sovárog egy előtte még ismeretlen lelki szorongatás által ösztönözve; az még a leghitványabb tanodában is fog valamit tanulni tudui.

A tapasztalás bevallani kényszerít: miszerint tulajdonkép egy tanoda sem oly rossz, mint milyenek sokszor híresztelni szokás; és eredetileg a tanító is jobb, mint őt — midőn még felfogni sem képes — a gyermek megítélni szokta. Igen, megítélik őt a szülők is, és pedig nagyobbára azon éretlen közlemények szerint mit gyermekeiktől hallanak.

A tanító minden növendéke irányában egyenlő szigor s egyenlő szeretettel szokott és tartozik is viseltetni, mégis minden gyermek s ezek által ismét minden szüle egészen másként tekinti őt, s egész másként vélekedik róla. — Egyiknek fölülte jó, másiknak tulszigoru; egynek léha, másnak tevékeny; egynek részrehajló, másnak igazságtalan; ennek igen tudós, amannak együgyü; a szegénynek nagyon előkelő, az előkelőnek igen közönséges; egyik előtt vallásos, más hitetlennek nézi stb. stb.

Ezredy Aladár.

(Folyt. köv.)

Szittyá történelmi tanulmányok.

KORPONAY JÁNOS-tól.

X.

Scythia.

Nadányi János „Florus hungaricus” című munkájában a magyarokat, avarokat, hunokat, a maszagetaktól származtatja.

Pray György „Dissertationes historico-criticae in annales veteres Hunnorum, Avarum et Hungarorum” című munkájában felemlíti, hogy Ammianus Marcellinus és Tacitus a hun és finn nemzetet egy eredetűnek tartották. Saxo Grammaticus a finnek és dánok közti háboru leírásában a finneket gyakran hunoknak nevezi.

Hermann Corneri chronicon-ban pedig, e következő sorok fordulnak elő. A dánok 31-dik királya Frichgotenek nevezetett, kinek uralkodása idejében született Jézus Ezen Frothi király ellen a hunnok királya, hat más királylyal, kiket a hunnok királya magával hozott, harczra kelt, a hun királyok mindegyikének D. hajója volt, minden hajóban CCC harczos foglalt helyet. Az összes hajók száma háromezeröttszáz vala, a harczosok száma ellenben körülbelül háromszázezer.

Elsorolja továbbá Pray az első finn fejedelmek neveit is, a következő renddel: Rostiofy, Ferniothy, Snijó, Atus, Gris, Audur, Jókul, Ückő, Frosti, Tuly, Tengil, Matul, Sumble, Kusó, Dumber.

Starchaterus coevus a következő hun fejedelmek neveit sorolja elő: Sambar, Elli, Atila, Ringó.

A kínai történelem a hunokat már a babyloni torony építetése előtt Armeniába helyezi, a 2207. évre Kr. sz. e.

Kis Bálint a hunusokról írt fejezetében azt mondja: A hun vagy chun nevezet megelőzi az özönvizet. — Nem csuda hát, ha az özönviz után 90 évvel már a kínai történelem megemlékezik az unusokról, mint előadja Degvines.

Madaj Jafet fiának nemzetsége, kiterjeszkedett szerinte az Ararát vagy Gordiaeus hegyekről a napkeleti részekre, a Tigris és Eufrates folyóvizek eredetére, mely tartomány az arabok és törökök által mai napig is Diar-Mazarnak, vagy magyarok tartományának hivatik.

Anonymus Bellae regis notarius a magyarokat a szittyáktól származtatja.

Martinus Martinus a kínai fal északi részén lakó népeket tatároknak nevezi, ezen tatárok 4000 éve ellenségei Kínának, ellenük építette Xius kínai császár a világhírű kínai falat, 215. évben Kr. sz. e.

Keleti Tatáriából, Kína falai alól vezeti ki számos író a hunokat, érdekesnek tartjuk Martinus Martinus szerint, a keleti tatár tartományok neveit is elsorolni u. m. Szamahán (Samarkánd), Nyuhe, Nyulhán, Tanyu (Tanya) sat.

A szentírás szerint: Ázsiában a Tigris és Eufrates tércin virágot a paradicsom, az emberi nem bölcsője. Csudálhatni-e a fennebb elsoroltak nyomán, ha Lewanda az északi tudósok egyike bebizonyította: hogy a paradicsomi nyelv, más a szittyá nyelvnél nem is lehetett Lásd Köppen: Alterthum an Nordgestade des Pontus. I. C. 302.

(Folyt. köv.)

LEVELEZÉS.

Sárosból. Bártfa, június 8-án. A városi közbeszéd legújabb tárgyát egy a közel vidéken, névszerint Livó helységében elkövetett gyilkosság képezi. Az anhalt-dessau hercegség livói uradalmának egyik erdőkerülője ugyanis f. hó elseje óta nyomtalanul eltűnő hosszabb keresés után Pünkösöd első napján az említett faluhoz közel eső erdőben megölve találtatott. A gyilkosságnak kiszámított kegyetlenségrel kellett véghez vitetnie, a mint azt a borzasztó módon elkövetett hulla is mutatja. Az első utas alkalmasint a koponya hátsó részét érte s oly erős volt, hogy a csontnak az agyacsba való hatásánál fogva az erdőkerülő eszméletét veszítve földre tántorodék. A második utas behorpasztotta a homlokot és a szemek s az orr tájkát, — s a harmadik az alsó állkapcsát törte össze. Ily előzmények után rögtön kellett a halálnak bekövetkeznie. E gyalázatos büntény véghezvitelére használt eszközök közönséges furkósbo-

tok voltak, melyeket e vidéken pásztorbereknek láthatni, mert több ilyen vérfoltokkal ellátott bot találtatott a hely szinén a hulla mellett. S ezen körülmény talán a gyilkosok nyomára is vezetett. Az említett erdőkerülő ugyanis május utolsó napján a livói hegyekben favágással foglalkozó s ugyanott f. hó 3-ig éjjel nappal mulató 8—10 paraszt emberrel találkozott, kik őt beszelgetés közben több livóhullai emberre figyelmeztették, kik ép akkor közeledtek a livói erdők felé alkalmasint azon szándékkal, hogy velök levő barmaikat a tilosban legeltessék. A kerülő ez intésre eltávozván, többé vissza nem tért. A gyilkosságnak tehát alkalmasint ekkor kellett bekövetkeznie, még pedig alig néhány száz lépésnyi távban a favágóktól, s hogy e galád tettnek cselszövény vagy megiepetés is használtatott, az onnan is világos, hogy a közellevő favágók a legkisebb gyanus neszt sem hallottak, a mi az akkori nagy szelben is lehetséges lett volna. — Az illetékes bíróság nyomban a bekövetkezett jelek után kirándult a helyszinére s hozzá fogott a vallatásokhoz, miknek következménye lön, hogy hat livóhullai parasztember elfogottat s a városi börtönbe kísértetett. E foglyok többnyire fiatal emberek, kettő közülök házas, négy nőtelen. A legnagyobb gyanu ugy látszik, egy tizenöt éves suhanczot terhel. Miután ezek az emberek akarták m. hó 31-én barmaikat a tilosban legeltetni, miután továbbá ketten közülök az erdőkerülő feljelentése következtében csak néhány nappal azelőtt voltak hasonló vétség miatt több forintnyi bírságra elítélve, s miután végre más gyanus indokok is forognak fenn; ugy látszik, hogy az elkövetett gyilkosság csak nemtelen bosszúnak kifolyása. A vizsgálat különben eredményesen folytatatik, s így reményelhetni, hogy az igazság nem sokára napfényre fog jönni.

Mig az ország más részében a nagy szárazságról panaszkodnak, addig mi majdnem az ellenkezőre vagyunk utalva. Május hava igen kedvező volt; megkaptuk a kívánt esőt, azután pedig a hónap végeig derült idő esővel váltakozott, ugy, hogy a vetések, s egyáltalában az egész természet a legszebb pompában ragyog. F. hó eleje óta azonban majdnem folytonos esőnk van, s különösen f. hó 3-án d. u. 2—3 óra közt irtóztató szélvész és égi háboru kíséretében nagy felhőszakadás volt a városban, s melynek következtében tetemes kárt szenvedtek a magaslatokon lévő mezők; de a lapályon lévők sem maradtak megkímélve, miután a Tapoly s Lauka hirtelen megdagadt árjai lettek rajtuk nem csekély pusztítást. A sok esőzést a babonás köznép egy huszonnégyfejű sárkánynak tulajdonítja, mely egy közel erdőben lakik s magához vonja a felhőket. Az eső tehát, ugy mondják, el nem áll, mig valaki a szörnyeteggel meg nem öli, a mi pedig természetesen igen nehéz feladat. Ma különben derülni kezd az ég s szép időre van kilátásunk. Tehát csakugyan akadt valaki, ki a szörnyeteggel dicsőségesen megbirkózott, vagy tán a sárkány különös kegyének köszönhetően a derült időt? r. l.

TÁRCZA.

Megtalálta.

Barna legény nézi
A vizepte rétet.
Zagyva vize néked
Kedvesem mit vétett?
Hogy hóféhér testét
Izzappal áztattad,
Ártatlan szivét hogy
Igy meggyilkolhattad?
E kiáradt viznek,
Merre van a medre?
Hol akadok rózsám
Kihűlt tetemedre? —
Már a hideg hullám
Szive táját éri,
Mely egyetlen kincsét,
Sirva visszakéri.
Már a hideg hullám
Ajakát is mossa,
Mely az elvesztettnek
Nevét sohajtozza.
Csak megy, csak megy beljebb,
Keresi a párját,
Megtalálta — vissza sem jött, —
Mai napig várják.

Bolgár Emil.

URSZ NYIKULAJ.

Történeti beszéd a SAJÓ-tól.

I.

(Folytatás.)

A ponori eseményeket megelőzőleg önkéntelenül szemünkbe öltik azon helyzet, melyben a pórnépség azon időben volt.

A szegény pór, kinek nemesak személyét sujtá, de gyermekeire és unokáira is kiható volt az örökös szolgai állapot, kinek csak engedelmkedni lehetett; mert szabad akarata nem volt, s némely földesurnak rendelkezése alatt még alávalóbb sorsban részesült, mint annak kedvencz lova vagy kutyája, ily helyzetében természetesen, hogy földesurában nem látott mást, mint kegyetlen zsarnokot, kinek kezében ő egy pusztá játszó szer, kit büntet lenül kiozhat és megölhet.

Azonban ezen helyzet sem lehetett örökös, a nép talán önmagától, vagy ugy hiszem nem tévedek, ha azt állítom, hogy leginkább pópáinak felvilágosítása által öntudatra jutván, önnön emberi méltóságát érezni tanulván, lassan-lassan azon eszmét kezdé elméjében forgatni, mint lehetne ez örökös szolgaságból, ez örökös rabságból kiszabadulni.

Az eszme mindig nagyobb tért foglalt el, mig végre a népet oda vitte, hogy ez teljesen felismervén lealáztatását s helyzetét, a legkárosabb gyűlölségre ébredt földes urai s miután ezek magyarok voltak, az egész magyar nemzet iránt, s csakis ennek tökéletes kiirtásával vélte szabadságát elérhetni.

Az eszme már most tisztán állott, s csak alkalom kellett annak kivitelére.

Az alkalom is megjött; s a titokban őrzött eszme lángra kapva, rövid idő alatt nemcsak Erdélyt, de hazánk egy részét is elárasztván lángjával, vért, pusztulást s átkot hagyván maga után.

A földes uraság, különösen a zalathnai kincstári uradalom tisztjei földesuri jogait oly kiméletlenül gyakorolták, hogy a pórnépség sérelmeinek orvoslását hasztalanul keresvén a hatóságoknál, vég elkeseredésre jutott, s csak vezető kellett e népnek, hogy egy nyílt lázadásban törjön ki.

Nem csekély tényező volt e részben az 1784. évi nevezetes katonaszcírás, mely a népnek pópáik által oda magyaráztatott, hogy mindazon egyének, kik katonáknak iradják magokat, örökre felszabadulnak a jobbágyi kötelek alól.

Szömörből. Ro zsnyó, jun. 11. 1865. Te-kintetes Szerkesztő ur! Városunk polgárai majd minden szórakozásban részesülnek, mire a művelt ember nyári időny alatt igényt tarthat. A majálisok egymást érik, először a kath. éneke, — utána az evangélikus ifjuság, melyre a város számos notabilitása meghívatott, kötözé koszoruba ártatlan örömeit.

Lefolyt hó 31-én a kath. főgymnasium ifjusága vidor zene mellett vonult a városon keresztül meglatandó a majális; katonásan sorakozva, a kisebbek zászlókat lobogtatva haladt a piaczon — Csucsomi utcán a „fürdőbe.”

Számos városi és vidéki tekintély jelenlétével tisztel meg az ifjuság ez örömpaját. Déljában megszólaltak a taraczkok, jelentvén az ebéd idejét. Ez alkalmat felhasználá az ifjuság, hogy jötevdőről megemlékezzék; tiszteletteljes szavakban köszönetet mondott Hollók Imre nagyprepost önszónak, ki nemesak nagy áldozattal élén áll a deák-segélyező társulatnak, hanem nagy férfiakhoz illő leereszkedéssel részt vesz annak ártatlan örömeiben is; köszönetet mondott a köztisztviselőbe álló igazgató-nak főt. Kacsvinszky Viktor urnak s a tanári karnak stb.

Az alatt új vendégek érkeztek, bájos, fehérbe öltözött leánykák, virággal kezökben, virággal a hajfűrtökben.

Kezdődött a táncz, mit nem akadályozott sem a mennydörgés, sem a szakadó zápor. — 9 óra felé elhangzott a csárdás utolsó pengése, és az ifjuság példás rendben mint kivonult, visszatért lakására. A rendet és fegyelmet szerető ifjuságból munkás, jellemteljes polgárokat várhatunk.

Tegnap adta itt Szabó és Filippovich társulata „Dunanan apót” nagy számu közönség előtt, tánczolták a Cancant szünni nem akaró tapsok mellett. Ez is korunk jellemzésére egy adat.

Ma van az utolsó előadás „Egy a mi népünköl” holnap a legeslegutolsó, mint mondják Tökésy Emília javára, és évvel mennek Rimaszombatba. Mi kegyetlennel fogunk megemlékezni a társulatról, mely nekünk annyi sok élvezetes estét szerzett, és mely nem tekintve a gyakran kisszámu közönséget, mindig jó kedvvel játszott, kisérje őket az ég honfui törekvéseikben szerencsével és áldással. P.

Ujdonságok.

— Legújabb hírek. Egy legfelsőbb kéziratot közlend a „Wiener Zeitung,” melynélfogva a magy. kir. helytartótanács ősi hatásköre s szervezete julius 1-jével helyreállítatni, a katonai törvényszékek kivételes bírskodása meg fog szünni; s a magyar büntető-törvények hatálya minden tekintetben érvénybe lépni; hasonlókép

A nép vérszemet kapván, hitte, hogy a kormány is szabadságát eszközölni óhajja, tömegesen jelentkezett katonának, fennen hirdetvén a szabadságot, s midőn csalódását észrevette, már a szabadságvágy annyira élt szivében, hogy többé e felbőszült néptömeget féken tartani alig lehetett.

Ekkor lépett fel először Ursz Nyikulaj, ki az elszórt magot, hogy a kormány az oláh népnek felszabadítását kívánja, ujabban élesztgetni kezdé sorsosinál, állítván: hogy Bécsben járt, a hol is az oláhság sérelmeinek orvoslása már régt meghagyatott, azt azonban a magyarság az oláhok előtt eltitkolni akarja.

Ekkor hangzott az első „veszsen” szó a magyarokra, mely rövid idő alatt az egész Erdélyben, sőt hazánk egy részén is viszhangra talált.

Ursz Nyikulaj, ki már az előtt is bírta a nép bizalmát, mi onnan is kitetszik, hogy ez által többszörösen küldetett fel Bécsbe sérelmeinek orvoslását keresendő, látván, hogy a nép a folytonos bujtogatás által már oda jutott, hogy azt titkos terveinek kivitelére eszközként felhasználhatja, mindenek előtt egy általános népfelkelést akart létre hozni, s e végből titkos utakon egy népgyűlésre hívta össze az oláhságot Vale turkuluj völgyébe, kedves tartózkodási helyére.

Ennyit szükségesnek tartottam megjegyezni, most ujabban visszatérhetünk ismerőinkhez.

II.

Előzzük meg a haladó csoportot, s lépünk a völgy torkolatába, a honnan a dallam hallatszott.

Egy meglepő látvány tárul fel szemünk előtt, a keskeny völgy mintegy bejárását képezvén egy tágas térnek, körülvéve dus fenyvekkel benőtt magas hegyektől, ugy hogy a kilátás minden oldalról be lévő zárva, egy egyszerű termet képez, melynek fedélzete a tiszta kék ég, a nap sugarai csak ritkán hatnak a völgy mélyébe, miert levegője hives, tiszta s éltető. A fenyvesek méla sutlogása, a madarak éneke, s a jobb oldali hegyről csörgedező patak, melynek modre mintegy szalag nyulik a mohos s füves hegyoldalon végig, s a tért két-

az 1861-diki két rendbeli legfelsőbb intézkedés folytán a magyar törvényszékek illetékessége alól kivett es. kir. hivatalnokok azoknak ismét alárendeltetni fognak; a sajtókihágások, vétségek és büntettek nézve pedig némely ideiglenes szabályok behozatni.

Továbbá báró Nyáry Antal septemvir (protestans) koronaörmek nevezetett ki.

Gróf Zichy Herman főkancellár ma fogadtatott a folség által magán-audientián.

A magyar országgyűlés felől azt írják hogy a mennyiben némely tájékozások és előleges számításokból következtetés vonható, az országgyűlés october hó napjaiban nyitlatnok meg s így az egybehívás kibocsátása körül belől Szent-István napjára esnék.

A bérmálás szentsége által megyés püspökünk a nagyméltósága, városunkban 1034 lelket avatott föl az egyház bajnokaivá.

A Kassai jogászszegetyő-egylet által f. hó 21-ére tervezett hangverseny f. h. 28-án fog megtartatni.

A Kassai polgári lövöldében f. hó 11-én legjobb lövést tettek: Schilbeck Mátyás, Reisinger Rupert és Noviczky Ferencz urak.

Ö Felsége Vajnárovi József nyugalmazott városi orvost Kassán a szenvedő emberiség javára kifejtett sok évi munkássága, valamint az államra nézve szerzett érdemei jutalmul utódaival együtt nemesi rangra emelni kegyeskedett.

Az unghvári versenyszántás és löfuttatás, mint az előjelek mutatják, igen népes leend, Zemplén, Szabolcs más szomszéd megyékből is igen számosan készülnek oda, részint a verseny, részint pedig a bál kedvéért, melyet ugyanazon napra tűzött ki a rendezőség. Az Unghvár városi díjra szépen folynak az aláírások, s általában mondhatjuk, hogy a gazdasági egyesületnek a gazdaság előmozdítása s fejlesztése körül tanúsított buzgalmat nagy részvétellel kíséri a derék unghi közönség.

A feketehegyi (Schwarzenberg) vizgyógyintézet Szepesmegyében — mint hirdetéseink közt olvasható — még a mult hóban megnyitattott. Ezen nagy hatásának bizonyult hideg vízfürdőt, különösen a felső megyékből számosan készülnék használni, főképp olyan betegek, kik az időváltozást csontjaikban megérzik. Az ellátás heten-

felé hasítja, míg végre a nyíláson kifelé sietve eltűnik, oly kedvessé, oly regényessé varázsolják e tájat.

De mi leginkább magára vonja figyelmünket, egy barlangnyílás az, mely a bejárásal szemközti oldalon mintegy óriási pincze tárul fel szemünk előtt, bejárasát fenyvek árnyalják, oldalfalai gondosan ki vannak tapasztalva s mindenféle színekkel tarkára kifestve.

E nyílás előtt mintegy 3 lábnyi magas tűzhely látszik, vigan lobogó tűzével.

Ez Ursz Nyikulaj lakása.

E nyílás felett néhány lábnyira, a természetből alkotott gyeptájon látjuk Ursz Nyikulajt, a dalost.

Mintegy 54 éves férfiú ez, erős testalkata, naptól barnított arca, melyet szürkülő gyér szakál vesz körül, vad kifejezésű, szemei mélyen beesvék, orra szokatlanul hosszan nyulik le bajuszaira, fején az oláhoknál otthonos csucos bárányborsapka, tagjain vastag sötétkékre festett vászonból készült felöltöny foly végig, mely felül egészen nyitva van, s az izmos, vastag nyakat látni enged, míg a lábszárakat egészen elfödve, csak az otromba lábbelit teszi láthatóvá.

Ursz dallamát bevégezve, nyugtalanul tekintget a völgy nyílása felé, várván onnan az érkezőket. Nem sokára hallatozik is az őszhangzástalan vad rivalgás, mire Ursz felemelkedik üléséből, keresztibe fonván karjait, állásának némi méltóságot akarván adni, némán várja az érkezőket.

Az általunk ismert csoport beérvén a nyíláson a pópának vezetése alatt, hangos „éljen“ ordítással üdvözlő az épen megpillantott Hórá, míg ez köszönetül magasan emeli sapkáját.

Midőn a tér közepébe ért, Hóra elejébe ment, kit a pápa — tiszteletteljesen leemelvén széleskarimájú kalapját — az oláh nép felszabadítójaként üdvözöl.

Hórának, a mint azt arczának megelégedését kifejező mosolyából gyanithatjuk, hízelt ez elnevezés, megköszönve a bizodalmat, a csoporthoz egy rövid inkább hatásra számított, mint belbecselt bíró igazató beszédet tartott, a melyben azokat, ha a magyar nemesség uralma alól felszabadulni akarnak, összetartásra szólítja

kint csak 9 frtra szabattott, mely intézkedése a tulajdonos orvosnak még ajánlatosabbá teszi intézetét.

A sárosmegyei négyelet elnökjé Berzeviczy-Szinyey Amália urnő helyébe — ennek leköszönése folytán, Bánó-Jeszenszky Riza urnő választatott meg. Ezen egyletről jövő számunk részletes ismertetést hozand.

Unghvárott Gárdonyi Antal szintársulata már megkezdte előadásait. Junius 10-én adatott „Chasse croassé“ vigj. 1 felv. és „Ádám és Éva“ vigj. 1 felv. Jó előadás, kis közönség. Junius 11-én az eső miatt nem volt előadás, különben „Marcsa az ezred leányát“ kellett volna adni.

Vegyes hírek.

Az orsz. gazd. egylet kiállításán egy igen érdekes és megható jelenet adta elő magát. — Midőn t. i. Ö Felsége a sertések előtt járt, két kanász egész bizodalommal közel lépett Hozzá, s kezét megfogván nagy megindulással megékölták. A király atyai szívének, úgy látszott, jól esett a puszták emez egyszerű fainak e himezzellen ragaszkodását látni.

Az „első magyar egyesületi könyvnyomda“ tulajdonosai a kiállításán Ö Felsége jelenlétében nyomott lapokat szórtak szét a közönséghez, melyeken a következő sorok állottak:

„Az ország, mely négy éve hallgat, megszólal ismét — s mint a beszélni kezdő gyermek — Felségedet éltetvén, atya nevé t ejti ki. Itt a szótalan fák, a néma berkek, a természet, emberi kéz, és gazdaság művei, mind résztvenni kívánnak az örömben, midőn viszhangozzák:

Éljen a király! a Haza atya!

A remény, mely ajkainkat megnyitotta azzal a bizodalommal tölti be szíveinket, hogy ez örvendetes nap emléke, államéletünkben megtalálható mély nyomokkal lesz jelölve.

Ö Felsége állítólag sokáig társalgott Deák Ferenczcel a gazdasági kiállításán. Első találkozásuk alkalmával a fejedelem nyájasan kérdezte ünnevelt hazánkfiától: „Wie geh'ts Ihnen Herr von Deák?“ mire ez reményét fejezte ki, hogy Ö felsége a gazd. egylet szegény kiállításával megelégszik. Ö felsége azt felelte: „En ma mindennel meg vagyok elégedve s igen boldognak érzem magam.“ Az udv. ebéd alkalmával a folség megszorítá a jeles férfiú kezét s örömmel állítjuk, hogy Ö felsége e perczen a magyar „közvélemény“ nyel fogott kezét.

A „Presse“ tudni akarja, hogy Ö Felsége Deák Ferenczcel és Eötvös Józseffel másfél óráig kegyeskedett

fel, állítván beszédje folyamában: hogy bántatlanul támadhatják meg a nemességet, s annak vagyonát magok közt feloszthatják. „Isten és a császár parancsolja ezt“ történetileg ismert jelszavával végezvén beszédét.

Az oláhság arczán látszott a káröröm, melyet Hóra szavai idéztek elő.

Veszszenek a magyar nemesek és a kamarai tiszték! — hangzott minden ajakról.

Igy folyt az izgatás egy ideig, egyik is, másik is hozzászólt a tárgyhoz, mialatt mindig újabb és újabb csoportok érkeztek a völgybe, míg nem az teljesen megtölt.

Végre két férfit látunk még oda megérkezni, apró lovaikon utat törve maguknak a népen keresztül, egyesesen Hóra felé igyekezének, a nép ceket is hangos „éljen“ szóval üdvözlé.

Hóra elé érve, leszállnak lovaikról, melyek félrevezettetének, jobbjait nyújtják annak üdvözlételül, melyeket az barátságosan szorita meg.

Honnan jössz Kloska? — intéző Hóra a jötteknek egyikéhez szavait.

— Mesztakomból, — válaszola ez.

— És te Krizsan?

— Bucumból, — válaszola a másik.

— Mit csinál a nép?

— Küldetésbenm eljártam, megmagyarázám a népnek jogait, most pedig alig várja parancsodat, hogy a szabadság nagy munkájához fogjon.

A nép szorosán egymáshoz szorult a most nevezett férfiak körül, forró kíváncsisággal lesvén el szavaikat ajkaikról, úgy hogy azok alig mozdulhatának, midőn Hóra intett, s a nép larmás tolongással utcát nyitott a barlang felé, hová Hóra igyekezett, követe Kloska és Krizsán által.

Mig e három népboldogító titkos terveken rágódott a barlang belsejében, mely a nyíláson bejövő világtól alig volt annyira megvilágítva, hogy a három férfi egymást láthatá, addig a kimaradt nép kisebb nagyobb csoportozatokban leheveredett a gyepté, míg néhány suhancz szokott ügyességgel mászott fel a baloldali

hegyre. Elővették a tarisznyák s a heverésző nép reggelijét végzé.

Egyveleg.

Az Ausztriában virágzó érdemrendek. (Vége.)

6. Az Erzsébet-Terézia rend, mely eleinte csak Erzsébetrend nevet viselt. 6-ik Károly császár özvegye Erzsébet alapította, jutalmul az osztrák ház iránt tanúsított több évi hű szolgálataért. Mária Terézia császárné, az alapítóknak leánya, megújította, jelenlegi nevével felruházta és katonai érdemrenddé tette. Vitézei fizetést huznak, az első rendbeliek 1000, a második rendbeliek 800, a harmadik rendbeliek 600 frtot.

7. A Mária-Terézia rend, Mária Terézia császárné 1757-ben a kollini ötközlet emlékére katonai érdemek jutalmul állította fel. Eredetileg csak beföldiek ruháztattak fel vele, 1813 óta külföldiek is. Vitézei évdíjt huznak, a husz legidősebb nagykeresztes 600, a középkeresztesek 600, a száz idősebb kiskeresztes 600, a következő száz 400 frtot, s az özvegyek nyugdíjul ezen érpénznek felét veszik.

8. A szent István rend, ugyancsak Mária Terézia császárné alapította 1764. fia II. József római királylyá koronáztatásának emlékére, az állam és fejedelem körül szerzett polgári érdem elismerésül és jutalmul. Teljes czímé: „Szent István apostoli király rende.

9. A vaskorona rende, felállította 1805-ben 1-ső Napoleon, mint Olaszország királya. Majlandban megkoronáztatása emlékéül. Az olasz királyság megszűntével a rend is elenyészett (1814), de Ferencz császár 1816-ban születés napján ismét visszaállította, hogy megjutalmazná vele az olasz királyság körül szerzett érdemeket s koronához ragaszkodást, a művészetet és tudományt, s a hivatal hű kezelését, Vitézei három osztályt alkotnak, az első rendbeliek 3000, a második rendbeliek 700, a harmadik rendbeliek 300, livrét kapnak évenként.

10. A Leopold rendet 2-ik Ferencz császár 1808-ban állította fel, részint bold. atyjának 2-dik Leopold császárnak, részint pármái herczegasszony-, Ludovikával egybekelésének emlékezetére, jutalmul azoknak, kik az állam boldogságát eredményus törekvések, tudományosság és közhasznu vállalatok által előmozdítják.

11. A Ferencz-József rende, melyet mostani uralkodónk Ö Felsége trónra léptének 1-ső évnapján alapított (1849. december 2-kán) mint polgári érdemrendet.

S. J. O. — Egyes népek gyász színei. Majd minden nép más-más színnel jelöli s tudatja szívo fájdalomát a keblének keservét. Mi európaiak kedveseink vesztét a fekete színnel tudatjuk, az egyiptomiak sötétsárgával, a szyriaiak azurkékkel; az aethiópok szürke, a japánok pedig fehér színben gyászolják kedveseiket.

hegyre. Elővették a tarisznyák s a heverésző nép reggelijét végzé.

Nem ismerem valami iszonyubbat, mintha egy műveletlen, s természeténél fogva is vadnép, melyet a törvények korlátai közt csakis azoknak szigorú kezelése képes megtartani, érzi a kapcsolatot tágulni, s vágyát szabadon követheti, ily állapotban az a hitetlen dolgok kivitelés s a legiszonyubb bűnök elkövetésére is, melyektől irtózva fordul el a jámbor lélek, képes; főleg ha ez által helyzetét jövőre biztosítani véli, hát ha még, a mi különben szokott dolog, aljas bujtozatok által az érzület fokoztatik, kik nem ismerve, de nem is gyanitva bujtoztatásuk horderejét, aránytalan csekély önhaszon miatt, sokszor oly örvénybe sodorják elvakított áldozataikat, honnan a menekülés csak élet s halál közti küzdés áltai lehetséges.

Ily helyzetben volt az összegyult oláhság; vélvén, hogy tömeges feltámadása által magát az ez időben nem igen lelkiismeretesen kezelt földesuri hatalom alól felszabadítandja. E tervnek kivitele végett a legiszonyubb módoktól sem irtózott, hát midőn még azon biztatásokat hallotta a vele legtöbbet érintkező lelkészekből, hogy tömeges feltámadását a kormány is pártolja, kinek az uraskodó nemesség szinte terhére van.

Ily dicső szerepet játszott akkor az oláh papság, s hogy tervét könnyebben kivihesse, arany hegyeket ígért a győztes oláhságnak s nem irtózott e különben is vad népet földesurai ellenébe aljas boszura hívni fel.

A nép már mindenre készen volt, midőn Vale turkuluj völgyébe jött s csak vezetőre várt.

Nem hiányzott ez sem.

De mialatt mi szemlénket tartjuk a heverésző csoportok felett, mi zaj van a baloldali hegyormon?

Még a népnek egy része lent a völgyben heverészett, addig néhány suhancz a mint már említettük, a hegyekre mászott fel, de nézzük meg a zaj okát közelebbről.

Mintegy 10 suhancz haladhatott egy csoportban a hegytetőre, midőn egy az előmenők közül megállott, s egy ifjura teszi figyelmissé társait.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, június 14-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza köblönként	5 90	5 40		
Kétszeres	4 80	—		
Rozs	3 60	3 40		
Tengeri	3 80	3 60		
Arpa	2 80	2 60		
Zab	2 —	1 80		
Kása	7 24	6 80		
Borsó	9 60	9 20		
Lencse	7 60	7 10		
Bab	8 —	7 60		
Örlött dara	11 30	10 80		
Tatárka	8 20	—		
Burgonya	2 08	1 94		
Aszuszilva	11 —	10 —		
Szesz itczénként	— 18	— 18 1/2		
Marhahus fontonként	— 16	—		
Bornyuhus	— 15	— 14		
Sertéshus	— 20	— 19		
Vaj itczénként	— 48	— 42		
Zsir	— 40	— 36		
Szalonna fontonként	— 40	— 38		

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:					
	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —			
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este			
Pest	6 " 25 " reggel			
Czegléd	9 " 27 " "			
Szolnok	10 " 27 " "			
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután			
Debreczen	3 " — " "			
Nyiregyháza	4 " 28 " "			
Tokaj	5 " 25 " este			
Miskolcz	7 " 24 " "			
Kassa érkezés	9 " 56 " "			

Kassa, június 14-én. Őszi időjárás, naponként esős hideg őszi szellő. A lekaszált széna — mely pedig igen szépnek mondható — nem száradhat ki. — Egyébként a növények még mindig megtűrik az esőt, a nélkül, hogy nagy kár volna bennök. — A piac élénk, különösen zöldséggel van tele. Tegnap este két szekér zöld paszulyt hoztak ide a Bodrogközről, melynek oly kelete volt, hogy pár óra alatt már nem volt kapható. — Piaci árak fennebb.

Eperjes, június 9-kén. Mindennap esős, őszi hideg. A piaci árak következők: buza köblönként 5 frt — 5 frt 60 kr. — Rozs 3 frt 60 kr. — 4 frt. — Arpa 3 frt — 3 frt 20 kr. Zab 2 frt — 2 frt 80 kr. Tengeri 5 frt 60 — 4 frt. Malmi buzasziszat mázsánként, láng 10 frt. — Zsemle 7 frt 80 kr. — Közép kenyérliszt 5 frt 80 kr. Rozs közép kenyérliszt 4 frt 60 kr. Buzadara 12 frt 60 kr. — Gyapju mázsánként, egy nyiretű 95—112 frt, másodnyiretű 80—90 frt. Szesz, harmincz foku, abroncs alatt magyar itczénként 22 krajczár, Marhahus fontja 13 krajczár.

Ungvár, június 13-án. Országos vásárunk, dacára a szakadattal zápornak elég népes volt, — mindazáltal meg nem felelt várakozásunknak, mert a kellemetlen idő az adás-vevést nagyban akadályozta. A marhának meglett volna a maga ára, csak hogy nem volt elég vevő; a belvásár élénkebb volt. Időjárásunk, folytonosan bo-

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.
Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.

rult: alig oszlanak kissé szét a terhes fellegek, már is ismét szakadni kezd az eső, s e mellett még hideg is van. Ha szökő év volna, azt hinné az ember, hogy a nyarat átszokta, s a tavaszról az ősze ment át. — Elég volna biz ebből az esőből is ennyi!

A piaci árak: Buza köblönként 4 ft 60 — 5 ft. — Rozs 3 ft 20 kr. Arpa 2 ft 50 kr. Zab 2 ft. Kukorica 3 ft 20 — 4 ft. Burgonya 1 ft 92 kr — 2 ft. Fűzelék és takarmány kevés volt. Szesz itc. 16 kr. vaj itc. 36 kr. zsir itc. 60 kr. tej itc. 4—6 kr. marhahus fnt. 11 kr. sertéshus fnt. 20 kr, szalonna fnt 40 kr, tojás darabja 1 kr. Zöldség kevés, cseresnye elég.

Sorsszűzés.

Bécsben: 62, 85, 75, 63, 81.

Legközelebbi húzás június 24.

Bécsi börze június 12-ről.

5% Metallique	69.90
Nemzeti kölcson	75.10
Bankrészvény	798.—
Hitelintézeti részvény	180.40
Londoni	108.50
Ezüst	107.—
Arany	5.16

Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárról Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzék Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korsómában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

292. t. k. sz. 3—3

Arverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város törvényszéke, mint telegkönyvi hatóság által f. évi májushó 31-én 292. t. k. sz. alatt hozott végzés következtében ezennel közhírré tételik, miszerint a kassai takarékpénztárnak 800 frtnyi váltótoke és járuléka iránti végrehajtási ügyében Glatz János és neje született Spatinka Karolina tulajdonához tartozó törvényesen lefoglalt és 5193 frtra becsült 91. h. r. és 48. ö. i. sz. alatti háznak első árverési határidőül f. évi júliushó 28-dik napjának d. e. 10 órája, második határidőül pedig, midőn t. i. a lefoglalt főnnebbi ház becsáron alól is el fog adatni, f. évi augusztushó 30-dik napjának szintén d. e. 10 órája s mindenkor a városi telegkönyvi hivatal helyiségében kitétetik, a hol az árverési feltételek is a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.
Kelt Kassán 1865 június 5-én.

Klestinszky László,
törv. tanácsnok,
mint kiküldött végrehajtó bír.

2839. p. sz. 3—3

Arverési hirdetés.

Kassa szab. kir. város törvényszéke mint csödbíróság részéről ezennel közhírré tételik, miszerint özvegy Haltenberger Péterné csödtömegéhez tartozó a Kassa városi 335. sz. t. j. k. 335. h. r. és 491. ö. i. sz. a csödlömeg részére lefoglalt s bíróság összesen 36724 frt. 35 kr-ra becsült ház, az ahoz tartozó összes posztógyári és malmi készletekkel s felsze-

relvényekkel együtt f. évi júliushó 20-dik napjának délelőtti 9 órájakra e város telegkönyvi hivatalában második árverés alá bocsátatni és ez alkalommal a becsáron alól is eladatni fog.
Mirel a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítettnek, miszerint az árverési feltételeket e város telegkönyvi hivatalában megtekinthetik.
Kelt Kassán 1865. évi májushó 12-én tartott városi törvényszéki mint csödbírósági ülésből.

Rélay Róbert
törv. aljegyző

317. t. k. sz. 294(1)3

Arverési hirdetés.

Kassa szab. királyi város törvényszéke mint telegkönyvi hatóságnak f. évi június hó 9-én, 317. t. k. sz. alatt kelt végzése következtében ezennel közhírré tételik, miszerint a kassai kegyes alapítványok pénztára részére 756 frt. és járuléka erejéig a kassai 1608. sz. telegjegyzőkönyvben 4796 és 4801. h. r. sz. alatti 650 o. é forintra becsült szőlő, szántóföld és rétnék közárverés utján elárverezésére f. évi július hó 27-dik napjának d. e. 10 órája első, f. évi augusztushó 30-dik napjának szintén d. e. 10 órája pedig, midőn t. i. a lezártolt ingatlanok becsáron alól is el fog adatni, második árverési határidőül a városi telegkönyvi hivatal helyiségében kitétetik.

Az árverési feltételek a városi telegkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi júniushó 12-én.

Klestinszky László,
törvényszéki tanácsnok, mint kiküld. végrehajtó bír.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

282. sz. 1—3

Hirdetmény.

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telegkönyvi hatósága részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Cseszky Péternő szül. Szabó Vincenzianának és per-társainak Jekellalussy Tamás elleni 4900 o. é. frt. végrehajtási ügyében az árverési határidő kitézése és a kielégítési sorrend megállapítása tárgyában a hitelezők összejövetelére f. évi júliushó 15-dik napjának d. e. 10 órája a városi telegkönyvi hivatal helyiségében azon megjegyzéssel tételik ki, hogy a felek elmaradása esetében a megállapítás hivatalból is meg fog történni, továbbá netán valaki a lefoglalt és megbecsült alkülvárosi, az adós tulajdonához tartozó 188. ö. i. és 620. h. r. sz. házhoz igényt tartanak, felszólítatnak, miszerint igényeiket a hitelezők fent kelt összejövetelére kitűzött napjáig a telegkönyvi hatósághoz beadni el ne mulasztják.
Kelt Kassán 1865 májushó 31-én tartott városi törvényszéki mint telegkönyvi hatósági ülésből.

Magán hirdetések.

Szeszgyári felszerelés eladása.

Közhírré tételik, miként az Eperjesen a Melioriszféle 32. számú házban fennállott szeszgyárnak összes felszerelése, gőzkatlan, tiz ló erejű gőzgép, törő- és morzsoló gépek, igen czélszerű, mintegy 80 mázsát nyomó réz edényei, s külön nagyságu hordó és kádjaival, f. évi június 19-én reggeli 9 órakor s a következő

napokon közárverés utján egészben vagy részletesen a becsáron alól is el fog adatni. Értekezhetni Kubinyi Aurél ügyvédnél Eperjesen. 3—3

A fekete-hegyi vízgyógyintézet.

Szepesmegyében Wagendrüssel bányavárosától fél órányi távolságban, egy regényes szép fenyvesekkel körülvett völgyben a grüfenbergi vizet jóságára s frisseségre nézve aligha felül nem muló forrásokkal megáldva, több évektől óta fennáll. A hetenkint összes kiadás csak 9 frtra szabatt meg. A gyógy idény május eleitől október végeig tart. Netáni tudakozódó s Iglón át küldendő levelekre bővebb értesítést adand alólírott

Lomniczy Vilmos.
az int. tulajd. s orvosa.

Julius 1-ői hitelintézeti sorsjátékra

250,000

IGÉRVÉNYEK

J. C. Sothen bécsi nagykereskedő háztól, kinől f. évi június 1-én egy igérvény a 250,000 főnyereményt találta, 3 frt. 50 kr. és 50 kr. bélyegdíj letétele mellett kapható

Müller Lajosnál

Kassán a színházi épületben. Vidéki megrendelések a pénz és bélyegdíj bérmentes beküldése után azonnal teljesítenek.

MOSDÓVIZ

Dromslein orvostól Szépitöszter szeplő ellen ára 2 ft 50 kr. Főraktára Pecher F. E.-nél.

Kassán

Quirsfeld Károlynál.